

Слонъ — бояджия.

въ града С. пристигнала една менажерия ¹⁾.

Между многото животни за гледане имало единъ питоменъ слонъ и една камила, които стоели въ една стаичка. Слонътъ билъ наученъ на разни игри: да се изправя на заднитѣ си крака, да сѣда, да се покланя и съ хуботя си да прави разни движения.

Но единъ день той самъ научилъ една нова игра.

Господарътъ на менажерията повикалъ единъ вапцаръ да боядиса тавана, дѣто били затворени слона и камилата. Слонътъ стоялъ на страна и съ голѣмо внимание гледалъ движенията на вапцаря.

Когато дошълъ обѣдъ вапцарътъ излѣзалъ и затворилъ вратата. Наскоро той билъ замѣстенъ отъ други бояджия.

Слонътъ се приближилъ до кофата съ боята, взелъ четката съ хуботя си, натопилъ я въ боята и захваналъ да боядисва. Но знаете ли кое?

Не тавана, ами краката и тѣлото на камилата, която спокойно и весело си протягала шията.

1). Разни диви животни, задрѣни въ голѣми кафези: Разнасятъ ги отъ градъ на градъ да ги гледа всѣки.